

Obrázky

z Vratislavic nad Nisou

MAREK ŘEHÁČEK

Jezírko v parku k Zámečku neodmyslitelně patří. Po válce se stalo jevištěm dětských her, které jsou dodnes předmětem veselých vzpomínek. Ondra Marčák pamatuje, jak sem chodíval ve volnu před odpoledním vyučováním a jednou v zimě se propadl skrz led do vody. Zcela promočený pak byl ze školy odeslán v mrazivém počasí domů, kde mu sestra musela nejdříve fénem rozmrazit zip bundy...

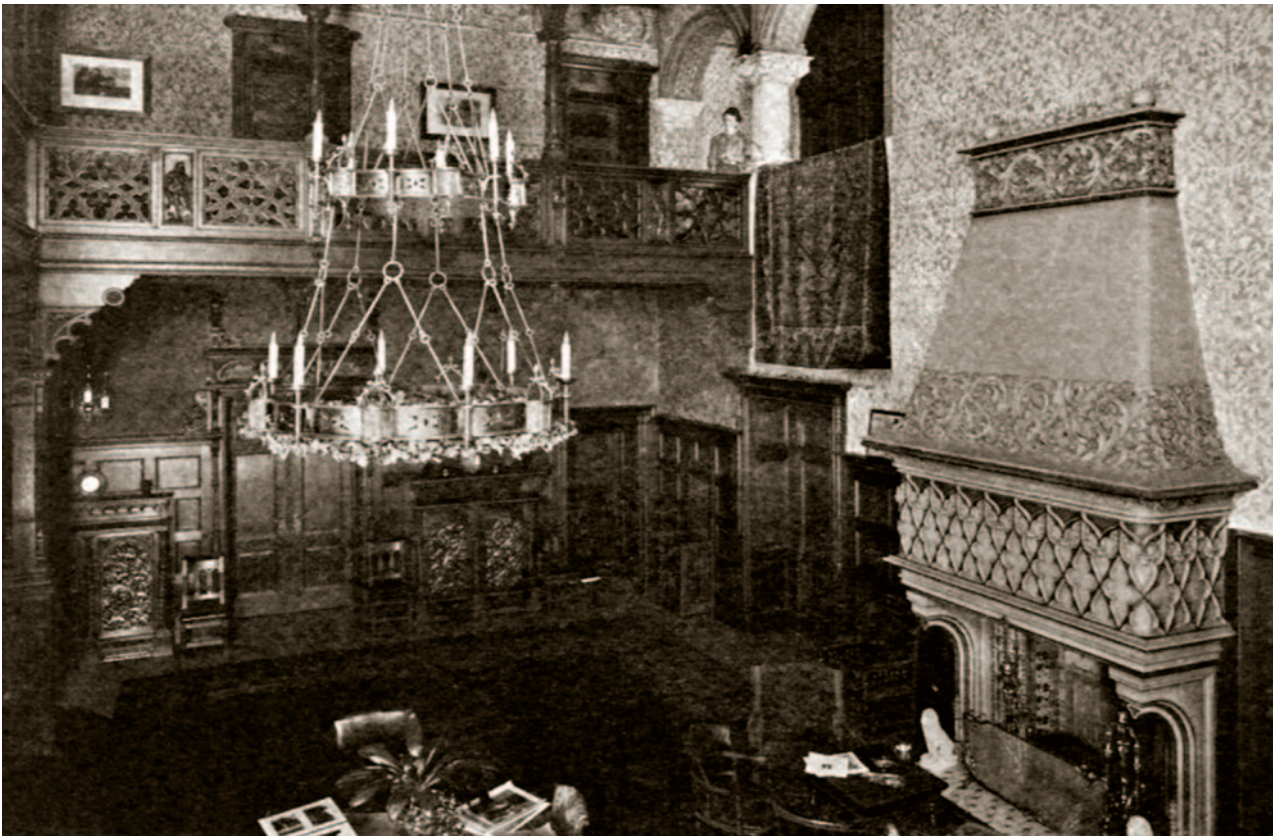
Archiv Martina Pivrnce

Pohled do interiérů Záměčku v roce 1900. Na horním snímku je ginzkeyovská jídelna a na dolním pak pánský pokoj. Těžký nábytek, drahé obrazy a starožitnosti – to vše mělo spoluvytvářet náladu prostor hodných velkoburžoazie. Zde patrně Alfred se členy své rodiny a možná i obchodními partnery domlouval další rozvoj po otci zděděného kobercového impéria.

*Pohled na vchod do jídelny a do dámského pokoje. Alfred Ginzkey zemřel roku 1911 zcela nečekaně na otravu krve po operaci nežitu na soukromé klinice Dr. Hähnela v Drážďanech, v nedožitých 45 letech. Zůstaly po něm nezletilé děti Alfred, Adeline a Heinrich. V Zámečku pak nakonec nejdéle bydlela dcera Adeline, přezdívaná Ada (1898–1999).
Archiv KHM Vídeň*

Ústřední hala a salon se zimní zahradou. Adeline Ginzkey žila v čase první republiky v nádherných prostorách Záměcku vcelku osaměle. Podle sčítání z roku 1921 zde bydlela tehdy třiaadvacetiletá vnučka starého Ignaze jen s dvačtyřicetiletou vychovatelkou – Rakušankou Annou Nowotny; šestadvacetiletou kuchařkou Marthou Böhm a čtyřiapadesátiletou pomocnou kuchařkou Karoline Schwarzbach.

Archiv KHM Vídeň